

Vážené kolegyně a kolegové!

Dovolte, abychom Vás dnes oficiálně informovali o vzniku nového významného subjektu v odvětví myslivosti. Jak jsme již anonsovali v předchozích MISEch, více než rok vznikala v ČR nová, velmi zajímavá platforma, jejímž posláním je sdružovat všechny subjekty, které jsou jakýmkoliv způsobem zainteresovány na odvětví myslivosti. Tato platforma má oficiální název **Unie subjektů zainteresovaných v myslivosti ČR** (zkráceně „**Myslivecká unie ČR**“). Proto jsme se informovali na jejím vedení o všech podrobnostech vzniku a cílech tohoto subjektu. Je to i proto, že se ihned po ustavení Myslivecké unie ČR vyrojila řada cílených dezinformací či naprostých „drbů“, které měly a mají jediný cíl – zdiskreditovat v očích myslivců tento subjekt a hned od počátku přerušit jeho odborné aktivity. Každý myslivec také už asi zaznamenal některou z šířených „znepokojujících“ informací (některých představitelů myslivosti) o tom - jak „ta zlá“ Myslivecká unie ČR připravuje snížení minimální výměry honiteb na 150 ha, jak chce zlikvidovat stávající myslivce - a další podobné nesmysly. Cíl těchto „informací“ je jasný - odvést pozornost myslivců od krize celé myslivosti a špatné práce či nízké odborné úrovně těchto „informátorů“. Proto chce naše redakce podrobně a především objektivně informovat o dění v této oblasti.

Nyní k vlastní Myslivecké unii ČR. Pan předseda výkonné rady ing. Jan Záhorka (z Agrární komory ČR) a výkonný místopředseda VR Myslivecké unie ČR ing. Libor Řehák (z Asociace profesionálních myslivců ČR) poskytl oficiální písemnou informaci o ustavení Myslivecké unie ČR (**zasíláme jí v příloze tohoto MISu**). Zjišťovali jsme si i sami další informace, abychom si udělali maximálně přesný obrázek o tomto subjektu, o jeho cílech a o možných souvislostech či dopadech na myslivost v ČR. A že je to více než zajímavé, o tom se můžete přesvědčit sami!

Ustavení Myslivecké unie ČR je nesporně významným historickým krokem pro celé odvětví myslivosti v ČR. Už i proto, že její ustavení vzbudilo mimořádný rozruch mezi myslivci a také na vedení MZe i ČMMJ je existenci tohoto uskupení věnována maximální pozornost. Proto jsem si se svými kolegy dovolil připravit toto malé redakční zamyšlení na téma **„Vznik a existence Myslivecké unie ČR“**. Pokusíme se v něm analyzovat důvody vzniku „Myslivecké unie ČR“ a možný význam tohoto subjektu pro další vývoj odvětví myslivosti v ČR.

Především je třeba zdůraznit, že se vůbec nenaplnily předpovědi některých „čelných představitelů“ myslivosti, kteří s určitým despektem a jistým pohrdáním glosovali vznik **Unie mysliveckých organizací ČR** (UMO ČR). Ostatně není žádným tajemstvím, že řadě představitelů ČMMJ jsou menší myslivecké organizace dlouhodobě „trnem v oku“ a samotným vedením ČMMJ jsou anoncovány jako ty - malé, nepodstatné, bezvýznamné a myslivecké mini-organizace (jen pro informaci se jedná o - Asociaci profesionálních myslivců ČR, Mezinárodní sdružení myslivců příhraničí, Řád sv. Huberta, Safari club international Bohemia chapter). Někteří „experti“ před více než dvěma roky předpovídali zcela nulový význam i váhu této UMO ČR a také její brzký konec.

Ale ono se postupně ukázalo, že se progresivní myšlenky i pozitivní aktivity UMO ČR staly velmi výraznou alternativou vůči nezdravě dominantnímu postavení ČMMJ v naší myslivosti. Po řadě akcí UMO ČR („Shromáždění myslivců ČR“ aj.) se dokonce další subjekty zainteresované v myslivosti (např., organizace zemědělců, vlastníků honebních pozemků aj.) začaly vážně zajímat o prohloubení spolupráce se členy UMO ČR. Po více než roční usilovné práci (*především autora projektu na ustavení společné unie všech zainteresovaných; který nastolil i myšlenku „emancipace zemědělské*

myslivosti“ - ing. L. Řeháka z APM ČR), došlo k transformaci stávající UMO ČR na Mysliveckou unii ČR; což byl skutečně historický krok, který zcela změnil dosavadní poměry v odvětví myslivosti. Na ustavení nové Myslivecké unie ČR měli od počátku lví podíl především jeho dva noví zemědělské členové - Agrární komora ČR a Asociace soukromého zemědělství ČR.

A tak skončilo dosavadní členění:

- MY- myslivci // a ONI - ti ostatní: zemědělci, vlastníci a další uživatelé honebních pozemků, držitelé honiteb aj.

a vytvořila se konsensuální platforma:

- **MY - všichni na myslivosti zainteresovaní** (bez ohledu na to, zda se jedná o myslivce-uživatele honitby, vlastníka honebního pozemku či jeho uživatele-zemědělce nebo lesníka).

Na tomto místě je třeba zdůraznit či vysvětlit pojem „společná platforma“! Představitelé Myslivecké unie ČR zdůrazňují, že nově vzniklý subjekt není organizací v pravém slova smyslu, ale je moderně koncipovanou platformou aktivně, dobrovolně a demokraticky spolupracujících - samostatných a svéprávných organizací zainteresovaných v odvětví myslivosti.

I když funkcionáři některých organizací šířili a stále šíří své předpovědi o zániku UMO ČR, je nesporným faktem, že UMO ČR nezanikla, ale naopak se transformovala a rozšířila na **Mysliveckou unii ČR**; tak se v odvětví myslivosti objevil zcela nový, odborně zdatný, vlivný a velmi silný partner. Tak máme v ČR silný subjekt, který poprvé v historii myslivosti společně sdružuje nejen myslivce, ale (co je nesmírně cenné a pozitivní) i další významné subjekty zainteresované v myslivosti; silný subjekt, se kterým bude muset vážně počítat i triumvirát, který celá desetiletí bez jakéhokoliv omezení vládl a stále vládne naší myslivosti – tzn., MZe – ČMMJ - státní lesnické podniky.

Dle našeho redakčního názoru spočívá síla nové Myslivecké unie ČR v tom, že autor projektu znovuobjevil v odvětví myslivosti mimořádně velký význam staro-nových prvků, např., svébytnou zemědělskou myslivost-myslivost na zemědělských pozemcích – což je fenomén od roku 1948 skoro zapomenutý. Dnes už se rádo zapomíná na to, že tehdy byla myslivost v polních honitbách sedlákům státem ukradena a následně direktivně předána mysliveckým sdružením ČMMJ; a ani sedláci nebo později JZD nesměli na jimi obhospodařovaných pozemcích myslivecky hospodařit či myslivost ovlivňovat a řídit. Což platilo až do roku 1989 a často to v praxi platí až dodnes.

Ono zde vůbec nejde o nějaké „hony na čarodějnice“ a zbytečné hrabání se v minulosti. Jistě, existuje řada myslivců, kteří o minulém vývoji v myslivosti slyší dosti nerada. Ovšem neoddiskutovatelným faktem je, že od roku 1993 stojí myslivost na nových principech vazby myslivosti na vlastnictví pozemků; a nic na tom v historickém kontextu nezmění ani to, že se v roce 1993 a období 2002/03 myslivcům povedlo (už neřešme - jak) udržet si pronajaté honitby. Ovšem fungovat tímto stylem nemůže myslivost na věky. Proto je zcela zásadní, dostat myslivce-stávající uživatele honiteb za jeden jednací stůl s vlastníky i uživateli honebních pozemků a pokusit se toto neblahé dědictví minulosti (od roku 1948, resp., od roku 1989), které způsobuje stále rostoucí napětí, konsensuálně a jednou provždy vyřešit. Pokud se Myslivecké unii ČR skutečně podaří narovnat pokřivené vztahy v odvětví myslivosti a vrátit důvěru mezi subjekty zainteresované v myslivosti – můžeme v naší myslivosti očekávat velmi významné změny.

Sympatické je, že se Myslivecká unie ČR od počátku snaží řešit tyto nahromaděné problémy jednáním s cílem dosáhnout vzájemné dohody o společných postupech uživatelů honiteb s vlastníky či uživateli honebních pozemků a držiteli honiteb. Pozitivní na tomto přístupu je, že my myslivci budeme v tomto případě u jednacího stolu vždy jako rovnocenný partner.

Ono by se totiž mohlo snadno stát i to, že to prostě vlastníky a uživatele honebních pozemků a držitele honiteb přestane bavit a stávajícím uživatelům honiteb (převážně MS) své honitby v období 2012/13 prostě nepronajmou. Nebo tento stav přestane bavit uživatele honebních pozemků (zemědělské či lesnické subjekty), které využívající zákon o myslivosti celkem snadno zlikvidují

každého uživatele honitby-myslivce na škodách působených zvěří. Takže stávající uživatelé honiteb nejenže přijdou o honitby, ale ještě jim zbudou soudně rozhodnuté stotisícové dluhy, které budou muset všichni členové „rukou společnou a nerozdílnou“ ze svých osobních účtů zaplatit (mnohdy pod hrozbou exekuce).

Proto je třeba akceptovat, že už definitivně skončila doba, kdy myslivecké organizace, uživatelé honiteb a myslivci rozhodovali o všem, co se bude či nebude odehrávat v myslivosti. A čím dřív myslivci pochopíme, že do myslivosti budou mluvit i vlastníci a uživatelé honebních pozemků zejména ze zemědělství (či další zainteresovaní) – tím dřív se nám podaří vyjednat solidní a důstojnou pozici myslivců v budoucím systému myslivosti. Řada myslivců-uživatelů honiteb v pronajatých honitbách respektuje už od roku 1993 dominantní vlastnické a řídicí postavení vlastníků a uživatelů honebních pozemků i držitelů honiteb, jedná s nimi velmi seriózně a v jejich honitbách hospodaří nejen odborně, ale i se samozřejmou poctivostí. Podobně jednající stávající uživatelé honiteb nebudou mít v budoucnu žádný zásadní problém s realizací výkonu práva myslivosti. Problém je, že takových uživatelů honiteb je velmi málo a většina myslivců stále nechce ani slyšet o podřizování se názorům a přáním vlastníků a uživatelů honebních pozemků a držitelů honiteb. Dalo by se předpokládat, že představitelé z MZe či vedení ČMMJ budou především s myslivci intenzivně pracovat na řešení těchto základních předpokladů k budoucímu rozvoji odvětví myslivosti. Ovšem - opak je pravdou.

Už jsme dokonce zaznamenali některé silné reakce skalních milovníků starých pořádků, kteří kritizují tyto reformní aktivity i posilování pozic vlastnických a zemědělských subjektů v myslivosti a za žádnou cenu se nechtějí nikomu podřizovat. Velmi těžko nesou emancipaci zemědělských subjektů také lesnické subjekty, které se pochopitelně také nemohou smířit se ztrátou dominantního vlivu na myslivost (kdy po roce 1989 prostřednictvím OLH na MZe vládlo odvětví lesnictví celé myslivosti). Snaha zemědělských subjektů o prosazení se v myslivosti je naprosto logická a legitimní; vždyť i naprostý laik ví, že 70% honebních pozemků v ČR tvoří honební pozemky zemědělské a jen necelých 30% honební pozemky lesní. Proto mělo být logické, že ze 70% musí o myslivosti rozhodovat vlastníci a uživatelé zemědělských honebních pozemků (a držitelé i uživatelé polních a převážně polních honiteb) a jen ze 30% subjekty lesnické. Zatím se to však dosud nikdy nestalo a po roce 1948 až dodnes vládou v myslivosti hlavně státní lesnické subjekty a někteří lidé z ČMMJ. A zemědělské subjekty byly celá desetiletí na té úplně „nejvedlejší koleji“, bez možnosti o čemkoliv v myslivosti rozhodovat. Současné emancipační snahy zemědělských subjektů či držitelů honiteb signalizují, že po dlouhých desetiletích přestane myslivost v ČR „skákat“ tak, jak lesnické subjekty pískají. A nejednalo se jen o lesnickou nadvládu v řízení myslivosti na úrovni ústředního orgánu státní správy, ale i o „lesnickou dominanci“ v dalších oblastech – např., myslivost se učila a učí skoro výhradně na lesnických fakultách a středních školách (se všemi negativy jednostranného lesnického pohledu); mysliveckou vědu a výzkum realizovaly hlavně lesnické výzkumné ústavy apod. A jak byla tato lesnická dominance pravidlem před rokem 1989, tak zůstala pravidlem i po něm. A kam za dvacet let dovedlo OLH na MZe celé odvětví myslivosti; kam dovedly lesnické školy myslivecké vzdělávání (kde myslivost učí zoologové a ekologové spolupracují s pytláky) a kam dovedl lesnický výzkumný ústav mysliveckou vědu a výzkum (praktická likvidace celého mysliveckého výzkumu v ČR) – to dnes vidíme zcela jasně! To jsou nesporná a prokazatelná fakta, o kterých není třeba jakkoliv polemizovat; i když je jasné, že některé subjekty o tom polemiku ještě dlouho povedou.

Jde tak hlavně o to, že tyto progresivní návrhy (*projekt „emancipace zemědělské myslivosti“ i projekt moderní „reformy odvětví myslivosti“; ing. Řeháka*) mohou skutečně efektivně vyřešit řadu chronických problémů a zastaralou myslivost v krizi mohou zásadně změnit, zmodernizovat a posílit. A tak není divu, že se do Myslivecké unie ČR hlásí další aktivní zájemci o členství.

Zemědělské subjekty členstvím v Myslivecké unii ČR získaly možnost spolupráce s mysliveckými odborníky z menších mysliveckých organizací, kteří jsou schopni připravit návrhy na řešení krize v

myslivosti a kteří navíc zajistí odbornou pomoc v budoucím období. Pozitivně je třeba hodnotit, že zemědělským subjektům jde jen o emancipaci odvětví zemědělství v myslivosti, nikoliv o absolutní nadvládu nad myslivostí (v rozsahu nadvlády lesnických subjektů po roce 1989). Jako správné se jeví snahy zemědělských subjektů diskutovat s vlastníky a uživateli honebních pozemků (z odvětví lesnictví či rybářství) o budoucím fungování myslivosti (při rozhodování odvozeného od 70:30%).

Dále nás v redakci potěšilo, že snad konečně skončí „argumenty“ některých funkcionářů a zaměstnanců ČMMJ, kteří na jednáních o myslivosti v posledních letech (většinou při absenci odborných argumentů) vždy zdůrazňovali – „já hovořím za sto tisíc myslivců v ČR – a za koho hovoříte Vy“? Snad už s tím bude definitivní konec, protože na podobné „holedbání“ může dnes jeden subjekt odpovědět, že jeho jednotlivé organizace hovoří za téměř dvakrát tolik členů než má aktuálně největší myslivecká organizace v ČR. Snad to konečně pohne vedením ČMMJ, které se konečně zbaví svých pocitů o výjimečnosti či nadřazenosti ČMMJ a konečně se začne normálně komunikovat a aktivně spolupracovat. A pak se budeme moci bavit o myšlenkách, názorech a návrzích, kdy bude hodnotícím kritériem pouze jejich přínos pro myslivost - a bude naprosto jedno, jak velká organizace či který člověk s dobrou myšlenkou či návrhem přišel. Což jistě prospěje celé myslivosti!

Také jsme zaznamenali i některé „zprávy“ (úmyslně šířené některými skalními konzervativci) o tom, jak myslivecké organizace sdružené v Myslivecké unii ČR „zradily věc naší myslivosti a kolaborují“ s vlastníky a zemědělci s cílem zničit myslivecká sdružení a tím i „lidovou myslivost“ v ČR. Naše redakce skutečně vůbec necítí potřebu komentovat tyto přihlouplé propagandistické triky; proto v MISu prezentujeme fakta či komentujeme vývoj a věříme, že si každý rozumně uvažující myslivec na daný problém vytvoří sám svůj názor.

Není pochyb o tom, že se už velmi brzy ukáže, zda tato aktivní spolupráce mysliveckých subjektů s dalšími subjekty zainteresovanými v myslivosti – byla pro myslivost a myslivce škodlivá či naopak. Každý může mít na tuto problematiku jiný názor; ovšem podle našeho redakčního názoru jsou tyto aktivity členů Myslivecké unie ČR velmi rozumné a progresivní; a v celkovém kontextu jsou nejen jedinou záchranou myslivosti, ale i zárukou budoucího zdravého rozvoje tohoto odvětví v ČR. Z odborného hlediska na vývoj v odvětví myslivosti však není nejmenších pochyb o tom, že jedinou zárukou přežití myslivosti a myslivců (o budoucím zdravém rozvoji odvětví ani nemluvě) - je zintenzivnění a prohloubení spolupráce myslivců se všemi dalšími zainteresovanými subjekty, tzn., s vlastníky i uživateli honebních pozemků a držiteli honiteb.

Vždyť je nad slunce jasné, že jakékoliv kopání příkopů a sypání valů mezi myslivci a vlastníky a uživateli honebních pozemků i držiteli honiteb bude mít za následek jen to, že vlastníci honebních pozemků spolu s uživateli-zemědělci či lesníky dříve nebo později odstraní každého uživatele honitby, který si pořád myslí, že si může v honitbě dělat, co ho napadne (v řadě honiteb považují za hotovou věc, že jim vedení ČMMJ a MZe nějakým zázrakem „jejich“ stávající honitby ochrání na věky věků).

Podle prohlášení chce Myslivecká unie ČR v praxi naplnit jen to, co bylo před rokem 1948 a po roce 1989 naprosto běžné; tzn., že kompetence v tvorbě honiteb a rozhodování o jejich užívání byly a budou v rukách vlastníků, případně uživatelů honebních pozemků. Je sympatické a taktické, že Myslivecká unie ČR od počátku deklaruje, že bude v rámci reformy myslivosti prosazovat systém - kdy nebudou moci existovat myslivci bez úzké spolupráce s vlastníky a uživateli honebních pozemků a držiteli honiteb – stejně jako vlastníci a uživatelé honebních pozemků a držitelé honiteb nebudou moci existovat bez odborně zdatných, pracovitých a seriózních myslivců.

Jsme přesvědčeni, že dnes už je každému rozumnému uživateli honitby i myslícímu myslivci jasné, že si případným „bojem“ s vlastníky či zemědělci hospodařícími v jejich honitbě „kope hrob“ a dříve nebo později v honitbě skončí. Většina rozumných mysliveckých subjektů už dnes velice dobře

ví, že prostě budou muset akceptovat postavení a kompetence vlastníků a uživatelů honebních pozemků i držitelů honiteb. Vždyť i samotný zákon o myslivosti je už roky koncipován tak, že uživatelům honebních pozemků (zemědělcům či lesníkům) stačí, aby začali v oblasti řešení škod působených zvěří postupovat odborně i systematicky - a jen na náhradách za škody způsobené zvěří „zničí“ každého uživatele honitby, který by se v pronajaté honitbě choval jako neomezený vládce.

Sympatické na Myslivecké unii ČR je i to, že nejen zcela otevřeně kritizuje nedostatky v myslivosti a žádá nápravu, ale i nabízí návrhy k řešení. A není pochyb o tom, že cesta vzájemné komunikace a dlouhodobé spolupráce myslivců s vlastníky i uživateli honebních pozemků a držiteli honiteb se možná dnes zdá jako cesta nesmírně složitá a plná problémů; ale není pochyb o tom, že se jedná o jedinou přirozenou a správnou cestu k budoucímu optimálně fungujícímu odvětví myslivosti. Je to totiž jediná cesta k tomu, jak myslivosti a myslivcům zajistit budoucnost na mnoho dalších let.

I v ČR máme zastánce „nové slovenské cesty“ v myslivosti. Jistě je tato -zákonem posvěcená- myslivecká nadvláda nad myslivostí pro některé myslivce velice lákavá. Ovšem pro demokratickou společnost (ctící práva a význam vlastníků a uživatelů honebních pozemků či držitelů honiteb) jsou tento přístup a tato filosofie zcela nepřijatelné. To úzká součinnost a spolupráce po linii: vlastníci honebních pozemků – uživatelé honebních pozemků – držitelé honiteb - uživatelé honiteb/myslivci/, navrhovaná Mysliveckou unií ČR bude sice zpočátku složitá a s mnohými problémy, ale pro budoucí zdárný rozvoj odvětví myslivosti má nesmírně pozitivní význam!

Právě proto představuje tento návrh a projekt ing. Řeháka na takto koncipovanou „moderní reformu myslivosti“ i současné snahy Myslivecké unie ČR vytvořit (spolu se všemi subjekty zainteresovanými v myslivosti) moderně koncipované, efektivně fungující a plně konkurence schopné odvětví myslivosti v ČR – krok tím správným směrem.

A tuto cestu náročné spolupráce zainteresovaných subjektů (prosazovanou Mysliveckou unií ČR) bude muset respektovat i vedení MZe (i další doposud rozhodující subjekty); které si musí uvědomit, že definitivně skončila doba, kdy celé odvětví a všechny zainteresované subjekty v myslivosti jen živořily (bez pořádných koncepcí, dotací i podpory) na pokraji zájmu vedení MZe. MZe si musí uvědomit, že skončila doba, kdy vše stačilo projednat jen se zástupci ČMMJ či pracovníky lesnických subjektů; a udělalo se jen to, na čem se společně dohodli. A to bez dalších ohledů na vlastníky a uživatele honebních pozemků či držitele polních a převážně polních honiteb; o myslivcích z honiteb ani nemluvě (těch se už dvacet let neptal nikdo na nic). Přístup i styl jednání MZe se bude muset zásadně změnit a respektovat, že MZe je „ústředním orgánem státní správy myslivosti“ a ne „ústředním orgánem státní správy myslivců“.

Těmto změnám by jistě napomohlo i odebrání řízení myslivosti z OLH na MZe, protože od roku 1989 OLH zcela nezvládlo řešení hromadících se chronických problémů v myslivosti. Navíc se musí „z gruntu“ reformovat i styl práce úseku myslivosti na MZe, který se musí stát pracovitým, odborně zdatným úřadem s jasnou moderní koncepcí; orgánem, který s pokorou a poctivě slouží občanům i celému odvětví; orgánem, který bude odborně a citlivě koordinovat činnosti všech subjektů zainteresovaných v myslivosti.

Také lidé z vedení ČMMJ si už musí uvědomit, že ČMMJ je sice významným subjektem v oblasti sdužování myslivců, ale rozhodně už není a nebude zcela dominantním subjektem rozhodujícím v celém odvětví myslivosti (jak tomu bylo v období 1948-2010). O tvorbě a využití honiteb rozhodovat především vlastníci i uživatelé honebních pozemků (zemědělci, lesníci a rybáři) a držitelé honiteb; myslivci-členové ČMMJ budou v drtivé většině (pokud nejsou vlastníky nebo uživateli honebních pozemků či držiteli honitby) „jen“ ti, kteří mohou honitby případně jako nájemci užívat (pokud si to bude držitel honitby přát).

Stávající myslivci (v pozicích uživatelů honiteb) budou muset velmi intenzivně obhajovat své pozice – jako významného a nezastupitelného prvku myslivosti (tzn., těch, kteří realizují myslivost v honitbách). A svou pozici obhájí pouze v případě, že budou - odborně zdatní, prakticky zkušení, permanentně vzdělávaní, přírodu milující, všestranně vybavení, obětaví, disciplinovaní, slušní a spolehliví - jen pak budou pro držitele honiteb a myslivost nepostradatelní. Arogantní, nedisciplinovaní a neodborní myslivci, kteří si myslí, že honitby jsou jen jejich nedotknutelnou doménou a zdrojem zvěřiny – ti se brzy přesvědčí o svém omylu.

Myslivecké organizace musí hájit zájmy svých členů, musí se pečlivě starat o své členy a musí systematicky pečovat o jejich všestranný odborný i lidský růst – pak zůstanou tyto organizace v pozici důležitých, ale rozhodně už ne dominujících subjektů v odvětví myslivosti. Taková je prostě realita. A krizí zmítané odvětví myslivosti (např., mnohonásobně překročené stavy spárkaté zvěře, miliardové škody na lesních a v zemědělství aj.) ani nás myslivce nezachrání žádné povinné členství ze zákona v jediné centrální myslivecké organizaci; ani další podobné totalitní nápady. Protože myslivost i myslivce v celé Evropě může zachránit pouze moderní reforma celého odvětví a spolupráce se všemi zainteresovanými subjekty.

Proto je vznik Myslivecké unie ČR tak významnou událostí v historii myslivosti v ČR. Není pochyb o tom, že vytvoření tohoto progresivního „mostu pro jednání a spolupráci“ bude mít mimořádný vliv na celou budoucnost myslivosti v ČR. Myslím, že můžeme popřát Myslivecké unii ČR hodně zdaru v jejím konání. Ovšem budeme pečlivě sledovat a hodnotit její kroky a o všem objektivně informovat. Tak se nechme překvapit, blízká budoucnost ukáže, kdo měl pravdu a zda byla naše optimistická očekávání na místě.

Dovolte uvést ještě jednu informaci. V rámci Myslivecké unie ČR byl zahájen proces projednávání „Deklarace o myslivosti“, která bude jejím programovým prohlášením. Protože návrh „Deklarace“ začal kolovat po úřadech a organizacích („obalen“ jistými dezinformacemi), rozhodli jsme se ho uveřejnit, aby si tento materiál (projednáváný v rámci Myslivecké unie ČR) mohli přečíst všichni myslivci. Obrátili jsme se na autora (*ing. L. Řeháka z APM ČR*), který souhlasil se zveřejněním „Deklarace o myslivosti“ na stránkách našeho M.I.S.u., kdy uvedl, že demokraticky jednající Myslivecká unie ČR je otevřenou platformou bez tajností. Návrh zasíláme v příloze tohoto M.I.S.u. a samozřejmě Vás budeme informovat i o jeho konečné verzi.

A co pro Vás chystáme na další dny příjemné relaxace a odpočinku?

Jen pro informaci sdělujeme, že se na nás obrátilo několik uživatelů honiteb i myslivců s žádostí o náš názor na „**školení prohlížitelů zvěře**“. Za přispění odborníků z několika odvětví právě pečlivě analyzujeme (jak je ostatně naším zvykem) celou tuto problematiku a docházíme k velmi zajímavým a dosti znepokojivým závěrům. Vzhledem k vážnosti a rozsahu tématu, bude příští M.I.S. zaměřen pouze na tuto problematiku. A jsme přesvědčeni, že pro mnohé to bude hodně velké překvapení!

Hezké prázdniny a příjemnou dovolenou všem odpočívajícím; hodně elánu a energie všem pracujícím!

S kolegiálním pozdravem

„Moderní myslivosti zdar!“

Petr Horák šéfredaktor

a kolektiv redakce

Nezávislý myslivecký internetový zpravodaj M.I.S.